

21.05.1998. likums "Fizisko personu noguldījumu garantiju likums" ("LV", 162 (1223), 03.06.1998.) [spēkā ar 01.10.1998.] ar grozījumiem:

- 01.06.2000. likums ("LV", 230/232 (2141/2142), 20.06.2000.) [spēkā ar 01.07.2001.]
- 11.10.2001. likums ("LV", 156 (2543), 31.10.2001.) [spēkā ar 01.01.2003.]
- 15.03.2007. likums ("LV", 51 (3627), 27.03.2007.) [spēkā ar 10.04.2007.]
- 16.10.2008. likums ("LV", 162 (3946), 17.10.2008.) [spēkā ar 18.10.2008.]
- 12.02.2009. likums ("LV", 27 (4013), 18.02.2009.) [spēkā ar 19.02.2009.]

Redakcijas: [01.10.1998] [01.07.2000] [01.07.2001] [01.01.2003] [10.04.2007] [18.10.2008]
[19.02.2009]

Redakcija uz 19.02.2009.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Noguldījumu garantiju likums

(Likuma nosaukums 11.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likumā ir lietoti šādi termini:

- 1) **garantētais noguldījums** — noguldījumu piesaistītāja klienta kontā esošie naudas līdzekļi jebkurā valūtā, kuri noguldījumu piesaistītājam ir jāatmaksā saskaņā ar likuma vai līguma noteikumiem;
- 2) **garantētā atlīdzība** — naudas summa, ko noguldījumu nepieejamības gadījumā izmaksā šajā likumā noteiktajā kārtībā un apmērā;
- 3) **kopīgais noguldījums** — garantētais noguldījums, kuru kopīgi izdarījušas divas vai vairākas personas vai tiesības uz kura izmantošanu divām vai vairākām personām ir nostiprinātas ar noguldījumu piesaistītāju rakstveidā noslēgtajā līgumā, izņemot noguldījumu, kuru izdarījušas fiziskās personas kā personālsabiedrības biedri vai tādas līdzīgas personu apvienības biedri (dalībnieki), kurai nav juridiskās personas statusa;
- 4) **noguldījumu piesaistītājs** — Latvijas Republikā reģistrēta banka, ārvalstu bankas filiāle vai krājaizdevu sabiedrība;
- 5) **noguldījumu nepieejamība** — noguldījumu piesaistītāja nespēja izmaksāt noguldījumus, ja ir iestājies vismaz viens šajā punktā minētais apstāklis vai vairāki šādi apstākļi neatkarīgi no šo apstākļu iestāšanās secības:

- a) tiesa pasludinājusi noguldījumu piesaistītāju par maksātnespējīgu,
- b) Finanšu un kapitāla tirgus komisija (turpmāk — Komisija) ir anulējusi atļauju (licenci) kredītiestādes vai krājaizdevu sabiedrības darbībai,
- c) cits gadījums, kad Komisija ir konstatējusi, ka noguldījumu piesaistītājs nespēj izmaksāt noguldītājam garantēto noguldījumu, un pieņēmusi lēmumu par noguldījumu nepieejamības iestāšanos;

6) **noguldītājs** — persona, kam ir garantētais noguldījums noguldījumu piesaistītājā;

7) **noguldījumu garantiju fonds** — mantas kopums, kuru veido šā likuma 7.pantā minēto subjektu iemaksas un kura pārvaldīšanu nodrošina Komisija.

(11.10.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

2.pants. (1) Šā likuma mērķis ir noteikt garantiju vispārīgos principus attiecībā uz noguldījumiem noguldījumu piesaistītājos, kā arī noguldījumu garantiju fonda veidošanas, pārvaldīšanas un izlietošanas kārtību.

(2) Šā likuma noteikumi ir attiecināmi uz Latvijas Republikā reģistrētu banku filiālēm ārvalstīs, ja šo valstu normatīvie akti neparedz to obligātu piedalīšanos attiecīgās valsts noguldījumu garantiju sistēmā.

(3) Šā likuma noteikumi ir attiecināmi uz Latvijas Republikā reģistrētu banku filiālēm ārvalstīs, ja šo valstu normatīvie akti paredz to obligātu piedalīšanos attiecīgās valsts noguldījumu garantiju sistēmā un nosaka garantētās atlīdzības izmaksu kā attiecīgajā valstī un Latvijas Republikā spēkā esošo garantēto atlīdzību apmēru starpību.

(3¹) Ja šā likuma noteikumi attiecināmi uz dalībvalstī reģistrētu banku filiālēm Latvijā, noguldījumu nepieejamība iestājas ar brīdi, kad šāda nepieejamība ir iestājusies atbilstoši attiecīgās dalībvalsts normatīvajiem aktiem.

(4) Šā likuma noteikumi nav attiecināmi uz:

1) Eiropas Savienības dalībvalstīs reģistrētu banku filiālēm Latvijā, ja šo valstu normatīvie akti paredz noguldījumu garantēšanu banku filiālēs ārvalstīs, ieskaitot Latviju, un aptver visus šajā likumā paredzētos noguldījumus, turklāt garantētā atlīdzība nav mazāka par Eiropas Kopienas tiesību aktos noteikto minimālo garantēto atlīdzību;

2) citu ārvalstu banku filiālēm Latvijā, ja šo valstu normatīvie akti paredz noguldījumu garantēšanu banku filiālēs ārvalstīs, ieskaitot Latviju, un aptver visus šajā likumā paredzētos noguldījumus, turklāt garantētā atlīdzība nav mazāka par šajā likumā noteikto.

(5) Šā likuma noteikumi nav attiecināmi uz bankām vai krājaizdevu sabiedrībām, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai atzītas par likvidējamām, maksātnespējīgām vai bankrotējušām.

(6) Lēmumu par noguldījumu nepieejamības iestāšanos šā likuma 1.panta 5.punkta “c” apakšpunktā paredzētajā gadījumā Komisija var pieņemt piecu darbdienu laikā no dienas, kad tā konstatējusi noguldījumu piesaistītāja nespēju izmaksāt garantēto noguldījumu.

(11.10.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

3.pants. (1) Neatkarīgi no noguldījuma izdarīšanas dienas garantētā atlīdzība vienam noguldītājam par noguldījumu piesaistītājā izdarīto noguldījumu ir garantētā noguldījuma apmērā, bet ne vairāk kā 50 000 eiro, kas pārrēķināti latos saskaņā ar Latvijas Bankas noteikto valūtas kursu dienā, kad iestājas noguldījumu nepieejamības gadījums.

(2) Ja noguldītājam vienā noguldījumu piesaistītājā ir vairāki garantētie noguldījumi, visus viena noguldītāja garantētos noguldījumus summē un uzskata par vienu garantēto noguldījumu.

(3) Noguldītāja tiesības uz garantēto atlīdzību un tās viņa saistības pret noguldījumu piesaistītāju, kuru izpildes termiņš iestājas līdz dienai, kad iestājusies noguldījumu nepieejamība, tiek savstarpēji dzēstas ar ieskaitu, un to ņem vērā, aprēķinot garantēto atlīdzību.

(4) Garantētā atlīdzība par kopīgo noguldījumu tiek izmaksāta katrai kopīgo noguldījumu izdarījušai personai atbilstoši tās noguldījuma daļai, kas noteikta ar noguldījumu piesaistītāju noslēgtajā līgumā. Ja katras personas daļa kopīgajā noguldījumā nav noteikta, kopīgais noguldījums sadalāms vienlīdzīgās daļās.

(5) Garantēto atlīdzību izmaksā latos.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.10.2001., 15.03.2007., 16.10.2008. un 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

II nodaļa **Noguldījumu garantiju fonds**

(Nodaļas nosaukums 11.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

4.pants. Komisija nodrošina līdzekļu uzkrāšanu noguldījumu garantiju fondā, noguldījumu garantiju fonda pārvaldīšanu un garantētās atlīdzības izmaksu, kā arī īsteno kreditoru prasījuma tiesības pret noguldījumu piesaistītāju izmaksātās garantētās atlīdzības apmērā.

(11.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

5.pants. Noguldījumu garantiju fonda līdzekļu uzkrāšanu un garantētās atlīdzības izmaksu uzrauga Komisijas konsultatīvā finanšu un kapitāla tirgus padome.

(11.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

6.pants.

(Izslēgts ar 01.06.2000. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2001.)

7.pants. Noguldījumu garantiju fondu veido:

1) noguldījumu piesaistītāja maksājumi šajā likumā noteiktajā apjomā un kārtībā;

2) vienreizēja iemaksa no valsts budžeta;

3) vienreizēja Latvijas Bankas iemaksa.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.10.2001. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

8.pants. (1) Banka un ārvalstu bankas filiāle mēneša laikā pēc tam, kad saņēmusi atļauju (licenci) kredītiestādes darbībai, izdara noguldījumu garantiju fondā vienreizēju sākotnējo iemaksu 50 000 latu apmērā, bet krājaizdevu sabiedrība mēneša laikā pēc tam, kad saņēmusi atļauju (licenci) krājaizdevu sabiedrības darbībai, izdara noguldījumu garantiju fondā vienreizēju sākotnējo iemaksu 100 latu apmērā.

(2) Noguldījumu piesaistītāja maksājumi noguldījumu garantiju fondā, kas veicami reizi ceturksnī, tiek noteikti 0,05 procentu apmērā no garantēto noguldījumu vidējā atlikuma noguldījumu piesaistītājā iepriekšējā ceturksnī. Noguldījumu piesaistītāja maksājumi veicami latos.

(3) Maksājumi noguldījumu garantiju fondā netiek veikti par:

1) centrālo banku un noguldījumu piesaistītāju noguldījumiem;

2) finansu iestāžu noguldījumiem;

3) to institūciju noguldījumiem, kuras tiek finansētas no valsts budžeta vai pašvaldību budžetiem;

4) tranzītfondiem (saistības pret Latvijas Republikas valdību, kuras izriet no kredītiestādei piešķirtajiem speciālajiem fondiem tranzītkredītu izsniegšanai).

(4) Noguldījumu piesaistītājs veic maksājumus noguldījumu garantiju fondā līdz brīdim, kad iemaksātā summa sasniedz apmēru, kas nodrošina likumā garantētās atlīdzības izmaksu tiem šā noguldījumu piesaistītāja noguldītājiem, kuriem saskaņā ar likumu ir tiesības uz šādu atlīdzību. Ja noguldījumu piesaistītājam garantētās atlīdzības izmaksām ir nepieciešami lielāki līdzekļi, tas atjauno maksājumus noguldījumu garantiju fondā.

(5) Noguldījumu piesaistītāja maksājumi noguldījumu garantiju fondā ir iekļaujami noguldījumu piesaistītāja izdevumos.

(11.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

9.pants. Garantēto noguldījumu vidējo atlikumu iepriekšējā ceturksnī aprēķina kā attiecīgā ceturkšņa triju mēnešu pārskatos par garantētajiem noguldījumiem uzrādīto garantēto noguldījumu atlikumu vidējo aritmētisko lielumu, ievērojot šā likuma 8.panta trešajā daļā noteikto.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.10.2001. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

10.pants. (1) Noguldījumu piesaistītājs līdz katra ceturkšņa pirmā mēneša 20.datumam veic maksājumus noguldījumu garantiju fondā šā likuma 8.pantā noteiktajā apmērā, ieskaitot līdzekļus kontā Latvijas Bankā.

(2) Noguldījumu piesaistītāja maksājumi noguldījumu garantiju fondā nav uzskatāmi par Komisijas saistībām pret noguldījumu piesaistītāju un nav atmaksājami, ja tā darbība tiek izbeigta.

(11.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

11.pants. Noguldījumu piesaistītājam ir pienākums Komisijas padomes noteiktajā kārtībā un termiņā iesniegt Komisijai ceturkšņa pārskatu par garantētajiem noguldījumiem.

(11.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

12.pants. (1) Noguldījumu piesaistītājam ir pienākums aprēķināt un samaksāt soda naudu par summām, kas noteiktajā termiņā nav iemaksātas noguldījumu garantiju fondā. Šī soda nauda iemaksājama kontā Latvijas Bankā.

(2) Soda nauda par summām, kas noteiktajā termiņā nav iemaksātas noguldījumu garantiju fondā, ir 0,05 procenti no termiņā nesamaksātās summas par katru nokavēto dienu. Soda nauda aprēķināma par laiku, par kuru noguldījumu piesaistītājs nav veicis aprēķināto katra ceturkšņa maksājumu.

(3) Ja noguldījumu piesaistītājs nokavējis noteikto maksājuma termiņu vairāk par 30 dienām, Komisijai saskaņā ar tās lēmumu ir tiesības bezstrīda kārtībā piedzīt termiņā nesamaksātās summas un soda naudu no tā konta Latvijas Bankā, iesniedzot Komisijas lēmumu Latvijas Bankai.

(4) Ja noguldījumu piesaistītājs vairāk nekā divus mēnešus nav labprātīgi un pilnā apmērā veicis maksājumus noguldījumu garantiju fondā, Komisija brīdina noguldījumu piesaistītāju, ka atļauja (licence) kredītiestādes vai krājaizdevu sabiedrības darbībai var tikt anulēta.

(5) Ja noguldījumu piesaistītājs mēneša laikā pēc tam, kad Komisija izteikusi brīdinājumu, ka atļauja (licence) kredītiestādes vai krājaizdevu sabiedrības darbībai var tikt anulēta, nav labprātīgi un pilnā apmērā veicis maksājumus noguldījumu garantiju fondā, Komisija var anulēt noguldījumu piesaistītājam izsniegto atļauju (licenci) kredītiestādes vai krājaizdevu sabiedrības darbībai.

(11.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

13.pants. (1) Noguldījumu garantiju fondu izlieto garantēto atlīdzību izmaksām, ar garantēto atlīdzību izmaksu organizēšanu no valsts budžeta likumā noteikto garantēto atlīdzību izmaksai aizdoto līdzekļu atmaksai, kā arī samaksai pārvaldītājam, ja saskaņā ar šā panta otro daļu noguldījumu garantiju fonda pārvaldīšana nodota citam pārvaldītājam. Noguldījumu garantiju fondu pārvalda saskaņā ar Komisijas padomes apstiprinātajiem noteikumiem. Noguldījumu garantiju fonda līdzekļus glabā kontā Latvijas Bankā.

(2) Saskaņā ar Komisijas padomes lēmumu noguldījumu garantiju fonda pārvaldīšanu, noslēdzot attiecīgu līgumu, var nodot citam pārvaldītājam.

(3) Ienākumus (augļus), kas iegūti, pārvaldot noguldījumu garantiju fondu, ieskaita šajā fondā.

(4) Noguldījumu garantiju fonda līdzekļus aizliegts izmantot šajā likumā neparedzētiem mērķiem. Citus Komisijas līdzekļus, kas nav noguldījumu garantiju fonda līdzekļi, aizliegts izmantot garantētās atlīdzības izmaksām.

(11.10.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

III nodaļa Garantētās atlīdzības izmaksas

(Nodaļas numerācija grozīta ar 01.06.2000. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2001.)

14.pants. (1) Garantēto atlīdzību izmaksā noguldītājam, kuram atbilstoši šā likuma noteikumiem ir tiesības uz garantētās atlīdzības saņemšanu. Garantētās atlīdzības izmaksas nosakāmas atbilstoši informācijai, kāda ir noguldījumu piesaistītāja grāmatvedības reģistros noguldījumu nepieejamības iestāšanās dienā. Noguldītājam nav nepieciešams iesniegt noguldījumu piesaistītājam iesniegumu un citus dokumentus, kas pamato noguldītāja tiesības uz garantēto atlīdzību.

(2) Noguldījumu piesaistītājs sagatavo to noguldītāju sarakstu, kuriem izmaksājama garantētā atlīdzība. Sarakstā iekļauj noguldītājus, kuriem atbilstoši šā likuma noteikumiem ir tiesības uz garantēto atlīdzību, un ietver informāciju, kāda tā ir dienā, kad iestājusies noguldījumu nepieejamība. Noguldījumu piesaistītājs sarakstu iesniedz Komisijai ne vēlāk kā nākamajā dienā pēc noguldījuma nepieejamības iestāšanās.

(3) Komisija vai tās pilnvarota persona garantētās atlīdzības izmaksas noguldītājiem veic saskaņā ar šā panta otrajā daļā minēto sarakstu.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

14.¹ pants. (1) Ja Komisija, noguldījumu piesaistītājs, tā pilnvarnieks, administrators vai likvidators konstatē, ka garantētā atlīdzība izmaksāta personai, kurai saskaņā ar šā likuma noteikumiem nebija tiesību uz garantēto atlīdzību vai arī tā izmaksāta lielākā apmērā, personai ir pienākums atmaksāt nepamatoti izmaksāto garantēto atlīdzību atbilstoši Komisijas, noguldījumu piesaistītāja, tā pilnvarnieka, administratora vai likvidatora pieprasījumam.

(2) Ja persona šā panta pirmajā daļā paredzēto izmaksāto atlīdzību brīvprātīgi neatmaksā, Komisijai, noguldījumu piesaistītājam, tā pilnvarniekam, administratoram vai likvidatoram ir pienākums celt prasību par minēto līdzekļu atmaksu.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

15.pants. (1) Ja Noguldījumu garantiju fondā nepietiek līdzekļu garantētās atlīdzības izmaksu veikšanai saskaņā ar šo likumu, Komisija nekavējoties informē par to Finanšu ministriju. Valsts budžeta līdzekļi likumā noteikto garantēto atlīdzību izmaksai Noguldījumu garantiju fondā trūkstošo līdzekļu nodrošināšanai tiek piešķirti, ievērojot Likumā par budžetu un finanšu vadību noteikto

kārtību. Finanšu ministrija nodrošina likumā noteiktās garantētās atlīdzības izmaksai piešķirto valsts budžeta līdzekļu pieejamību Noguldījumu garantiju fondam tā, lai garantētās atlīdzības izmaksas tiktu veiktas šā likuma 20.¹ pantā noteiktajā termiņā.

(2) Garantēto atlīdzību izmaksām no valsts budžeta aizdotos naudas līdzekļus Komisija atmaksā no Noguldījumu garantiju fonda.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

16.pants. Pēc tam, kad noguldītājiem izmaksāta garantētā atlīdzība, Komisija izmaksātās garantētās atlīdzības apmērā iegūst prasījuma tiesības pret noguldījumu piesaistītāju. Noguldījumu piesaistītājs sedz prasījumu saskaņā ar Komisijas iesniegto aprēķinu. Regresa kārtībā iegūtie līdzekļi ieskaitāmi Noguldījumu garantiju fondā.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

17.pants. Garantētā atlīdzība netiek izmaksāta par:

- 1) centrālo banku un noguldījumu piesaistītāju noguldījumiem;
- 2) finanšu iestāžu noguldījumiem;
- 3) to institūciju noguldījumiem, kuras tiek finansētas no valsts budžeta vai pašvaldību budžetiem, tai skaitā tranzītfondiem;
- 4) to noguldītāju noguldījumiem, kuri atbilstoši likumam ir ar noguldījumu piesaistītāju saistītas personas;
- 5) trešo personu noguldījumiem, kas izdarīti šā panta 7.punktā minēto personu vārdā vai uzdevumā (pilnvarojumā);
- 6) noguldījumiem, kas noguldītājiem individuāli piešķirti ar sevišķi augstām procentu likmēm vai citiem noteikumiem, kuru izpilde veicinājusi noguldījumu piesaistītāja finansiālā stāvokļa pasliktināšanos;
- 7) garantētajiem noguldījumiem, kas saistīti ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai atzīstami par noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem, ja stājies spēkā notiesājošs tiesas spriedums;
- 8) *(izslēgts ar 15.03.2007. likumu);*
- 9) garantētajiem noguldījumiem, kuri izriet no prasījuma, kas pret noguldījumu piesaistītāju ir radies vai varētu rasties sakarā ar to, ka noguldījumu piesaistītājs veicis darījumus ar uzrādītāja noguldījumu (depozītu) sertifikātiem vai uzrādītāja obligācijām;
- 10) noguldījumiem, kas saskaņā ar likumu veido noguldījumu piesaistītāja pašu kapitālu;

11) *(izslēgts ar 15.03.2007. likumu).*

(11.10.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.03.2007. likumu, kas stājas spēkā 10.04.2007.)

18.pants. Garantēto atlīdzību nosaka atbilstoši garantētā noguldījuma apmēram noguldījumu nepieejamības iestāšanās dienā.

(11.10.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

19.pants. Garantētie noguldījumi ārvalstu valūtā tiek aprēķināti latos pēc Latvijas Bankas noteiktā attiecīgās ārvalsts valūtas kursa noguldījuma nepieejamības iestāšanās dienā.

(01.06.2000. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.10.2001. un 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

20.pants. Komisija nosaka garantētās atlīdzības izmaksas kārtību, laiku un vietu un informāciju publicē laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" un vēl vienā laikrakstā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000. un 11.10.2001. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

20.¹ pants. (1) Garantēto atlīdzību izmaksā ne vēlāk kā 20 darbdienu laikā no dienas, kad iestājusies noguldījumu nepieejamība.

(2) Komisijai saskaņā ar Komisijas padomes lēmumu ir tiesības noteikt garantētās atlīdzības izmaksas termiņa pagarinājumu uz laiku, kas nepārsniedz desmit darbdienu.

(3) *(Izslēgta ar 12.02.2009. likumu.)*

(11.10.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

20.² pants. (1) Noguldījumu piesaistītājam pirms noguldījuma izdarīšanas ir pienākums sniegt noguldītājam informāciju par garantētās atlīdzības apmēru un izmaksas kārtību.

(2) Noguldījumu piesaistītājam reklāmas nolūkos atļauts izmantot tikai vispārīgu atsauci uz savu daļību noguldījumu garantiju sistēmā, bet aizliegts izmantot jebkādu skaitlisku informāciju par noguldījumu garantijām.

(11.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

21.pants. Sūdzības saistībā ar personas atzīšanu par noguldītāju, kuram izmaksājama garantētā atlīdzība, kā arī garantētās atlīdzības apmēru un izmaksāšanas termiņiem izskata Komisija.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

V nodaļa

Fonda pārvaldes grāmatvedība, darbības kontrole un gada pārskats

(Izslēgta ar 01.06.2000. likumu, kas stājas spēkā no 01.07.2001.)

Pārejas noteikumi

1. Maksājumus Noguldījumu garantiju fondā par 1998.gada ceturto ceturksni bankas veic, sākot ar 1999.gada 1.janvāri.

2. Noguldījumu garantiju fonda nodrošināšanai un Fonda pārvaldes darbības uzsākšanai:

1) Finanšu ministrija veic vienreizēju iemaksu 500 000 latu apmērā saskaņā ar 1999.gada valsts budžetu;

2) Latvijas Banka veic vienreizēju iemaksu 500 000 latu apmērā.

3. Šā likuma 9.pantā noteiktais fizisko personu noguldījumu atlikums tiek samazināts par Latvijas Republikas Ministru Padomes 1992.gada 1.oktobra lēmumā nr.411 atzītā valsts parāda apjomu, par kuru 1994.gada 15.aprīlī emitētas valsts iekšējā aizņēmuma ilgtermiņa parādzīmes. Šie noteikumi ir spēkā līdz laikam, kad valsts pilnā apmērā būs dzēsusi ilgtermiņa parādzīmes.

4. Likuma 8.panta pirmās daļas noteikumi netiek piemēroti attiecībā uz:

1) noguldījumu piesaistītājiem, kuri atļauju (licenci) kredītiestādes vai krājaizdevu sabiedrības darbībai saņēmuši pirms šīs tiesību normas stāšanās spēkā;

2) noguldījumu piesaistītājiem, kuri izveidojušies, apvienojoties vienam vai vairākiem noguldījumu piesaistītājiem, kuriem apvienošanās dienā bija spēkā esoša atļauja (licence) kredītiestādes vai krājaizdevu sabiedrības darbībai;

3) ārvalstu bankas filiāli Latvijā, kura tiek izveidota, reorganizējot attiecīgās ārvalstu bankas meitasuzņēmumu — Latvijas Republikā reģistrētu banku, vai attiecībā uz ārvalstu bankas meitasuzņēmumu — Latvijas Republikā reģistrētu banku, kas tiek izveidota, reorganizējot attiecīgās ārvalstu bankas filiāli Latvijā.

(11.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

5. Grozījumi likuma 3.panta pirmajā daļā (attiecībā uz garantētās atlīdzības paaugstināšanu līdz 50 000 eiro) nav attiecināmi uz bankām un krājaizdevu sabiedrībām, kas līdz šo grozījumu spēkā stāšanās dienai atzītas par likvidējamām, maksātnespējīgām vai bankrotējušām.

(16.10.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.10.2008.)

6. Ja noguldījumu nepieejamības gadījums ir iestājies laikā no 1998.gada 1.oktobra līdz šā likuma 3.panta pirmās daļas grozījumu (attiecībā uz garantētās atlīdzības paaugstināšanu līdz 50 000 eiro) spēkā stāšanās dienai, garantētā atlīdzība ir tāda, kādu to likums noteica noguldījumu nepieejamības gadījuma iestāšanās dienā līdz šo grozījumu spēkā stāšanās dienai.

(16.10.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.10.2008.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvu

(15.03.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.04.2007.)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes 1994.gada 30.maija direktīvas 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām.

Likums stājas spēkā 1998.gada 1.oktobrī.

Likums Saeimā pieņemts 1998.gada 21.maijā.

Valsts prezidents G.Ulmanis

Rīgā 1998.gada 3.jūnijā